

saaledes, at det deraf tydeligen fremgaaer, at derunder ikke indbefattes en blot Udvidelse eller en forandret Retning af en gennem flere Communer løbende offentlig Biveie, naar saadant Anlæg dog indskrænker sig til en enkelt Communes Grund. Da den paagældende overordnede Autoritet vil have at afgjøre Spørgsmaal om Lovens Anvendelighed, ikke alene naar Grundbesidderen efter § 2 paaklæger den af Communalbestyrelsen tagne Beslutning, men ogsaa, efter vort Forslag, naar samtlige de Communer, paa hvis Grund den nye Bei skal gaae, ei kunne enes, er det en Selvfølge, at Paragraphen ogsaa i saa Henseende maa undergives Forandring. Dertil kommer endvidere, at Paragraphen vel har omhandlet det Tilfælde, at den nye Bei gaaer deels gennem et Landsogn deels over en Kjøbstads Grund, men derimod ei det, at Beien skal gaae gennem Landsogne, der høre under forskellige Amtsraad. Vi foreslaae, overensstemmende hermed, at Paragraphen i det Hele ombyttes med en ny Paragraph.

Undertegnede Mathiasen maa ansee det for nødvendigt, at der, naar en ny offentlig Biveie skal anlægges igjennem flere Communer, kan afviges fra den almindelige Regel for Udvidelse af Beføstningerne, saaledes nemlig, at disse kunne blive at fordele i Forhold til den Interesse, de paagældende Communer maa antages at have i Beianlægget, og de iøvrigt foreliggende Omstændigheder. Jeg maa derfor foreslaae, at Paragraphen tilføies en Bestemmelse i den angivne Retning.

ad § 4. For at Beføstningerne ved Bestemmelsen af den Grundbesidderen tilkommende Erstatning kunne blive saa ubetydelige som muligt, troe vi at burde indstille, at Underkønsforretningen kan foretages af 2de af Retten udmeldte Mænd, uden at en anden Landinspector eller Landmaaler til Mændenes Veiledning behøver at medtages. Naar det i Paragraphens næstsidste Pasfus hedder: „Derfor Overkønsforretningen stadfæster Underkønsforretningen, har Rekvirenten af den forstnævnte Forretning at udrede samtlige dens Omkostninger“, antage vi, at Meningen mere directe udtrykkes

saaledes: „Derfor Overkønsforretningen kommer til et Resultat, der ikke er fordeeltigere for Rekvirenten end Underkønsforretningen, har denne at udrede samtlige ved Overkønsforretningen paadragne Omkostninger“.

§ Genhold til Ovenstaaende tillade vi os at indstille Lovudkastet til Vedtagelse med følgende Forandringer:

Udkastets § 1 omredigeres saaledes:

„Naar et Sogneforstanderskab eller en Kjøbstads Communalbestyrelse finder enten Anlæggelsen af en ny offentlig Biveie eller Udvidelsen af en ældre saadan Biveie eller en forandret Retning af samme i den Grad fornøden, at det almene Vel maa ansees at fordrø slike Anlæg, skulle vedkommende Grundbesiddere være pligtige til imod fuldstændig Erstatning at afstaae det nødvendige Jordareal; dog vil ingen Erstatning kunne fordres, naar det bevises, at det Areal, som skal afgives, ved Udskiftningen har været udlagt til Beien.“

§ 2 forandres „Besiddere“ til „Brugere“. § samme Paragraph forandres Ordene „bliver Beslutningen staaende ved Magt“ til „bliver Beslutningen bindende for de paagældende Grundbesiddere“.

Udkastets § 3 ombyttes med følgende nye Paragraph:

„Derfor de omhandlede Anlæg vedkomme flere Communes Grund, og disse ei kunne enes om nærværende Løbs Anvendelighed paa samme, bliver Spørgsmaalet at afgjøre for Landsoggenes Vedkommende af de paagældende Amtsraad, for Kjøbstadcommunerne Vedkommende af Indenrigsministeriet. Er der mellem nogle af disse Autoriteter Meningsulighed om Lovens Anvendelighed, kan tvungen Afstaaelse ei fordres for nogen Deel af Anlægget“.

Udvalgets Mindretal (Mathiasen) foreslaaer Paragraphen tilføiet følgende:

„Hvis Beianlægget bør nyde Fremme, ere